

Τὰ μᾶλλον παθόντα εἶδη τῶν ἰχθύων εἰσὶ 1) Ἐκ μὲν τῶν σπαροειδῶν τὸ γένος *τζιπούρα* καὶ ἡ κοινὴ *σμαρίς*. 2) Ἐκ τῶν κεφαλοειδῶν τὰ μεγαλύτερα εἶδη τοῦ γένους *κέφαλος* καὶ ὁ λευκίσκος ἢ *λαυκίνος*. 3) Ἐκ τῶν περκοειδῶν οἱ λαύρακες καὶ πλείστα ἄλλα μικρότερα εἶδη ἐξ ἄλλων οἰκογενειῶν, οἷον *γλώσσαι*, *γωβιοί*, *βελόνας* (*ζαργάνας*) κ.τ.λ.

Ἐν Μεσολογίῳ, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1882.

Γ. ΠΑΡΑΠΑΣ.

Ἡ ΚΑΛΗ ΜΟΙΡΑ

Μίαν ἡμέραν ἡ καλὴ Μοῖρα κατήλθεν εἰς τὴν γῆν ὅπως διανεῖμῃ εἰς τὰς θυγατέρας τῆς, τοὺς ἠθαιαροὺς τῆς εὐνοίας, οὓς ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς.

Ὁ νάνος αὐτῆς Ἀμάραντος ἐσάλπισε τὸ κέρα, καὶ παρευθὺς νεάνις ἐξ ἐκάστου ἔθνους παρουσιάσθη εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τῆς καλῆς Μοῖρας.

Ἡ καλὴ Μοῖρα εἶπεν εἰς ὅλας ἐκεῖνας τὰς φίλας τῆς· «Ἐπιθυμῶ καμμία ἀπὸ ὑμᾶς νὰ μὴ παραπονεθῇ διὰ τὸ χάρισμα τὸ ὅποιον θὰ τῇ δώσω· Δὲν εἶνε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ δώσω εἰς ὅλας τὸ αὐτὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἄρα γε ἡ τοιαύτη ὁμοιότης τῆς δωρεᾶς δὲν θὰ κατέστρεφε πᾶσαν αὐτῆς τὴν ἀξίαν; Ἐπειδὴ ὁ χρόνος εἶνε πολυτίμος εἰς τὰς Μοῖρας, ὁμιλοῦσιν ὀλίγα· καὶ ἡ καλὴ Μοῖρα λοιπὸν περάνασα τὸν λόγον τῆς ἤρξατο τῆς διανομῆς τῶν δώρων τῆς. Οὐδεμία τῶν νεανίδων ἐφάνη δυσηρεστημένη διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν δοθὲν χάρισμα.

Ἐδωκεν εἰς τὴν νεάνίδα τὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τὴν Ἰσπανίαν κόμην τόσῳ μέλαιναν καὶ τόσῳ μακρὰν ὥστε ἠδύνατο νὰ τῇ χρησιμεύσῃ ὡς *μαντίλλια*. Εἰς τὴν Ἰταλίδα ἔδωκεν ὀφθαλμοὺς ζωηροὺς καὶ φλογεροὺς, ὡς ἐκρηξὶν Βεσουβίου ἐν μέσῃ νυκτί.

Εἰς τὴν Τουρκίδα εὐμελῆ εὐσαρκίαν καὶ ἠδυσπάθειαν. Εἰς τὴν Ἀγγλίδα ἔδωκε τὸ βόρειον σέλας ὅπως βᾶψῃ τὰς παρεῖας τῆς, τὰ χεῖλη τῆς καὶ τοὺς ὤμους τῆς.

Εἰς τὴν Γερμανίδα ἔδωκεν ὀδόντας, ὁμοίους πρὸς τοὺς ἰδικούς τῆς, καὶ κᾶτι ἄλλο ὅπερ δὲν ἔχει μὲν περισσοτέραν ἀξίαν ἀπὸ τοὺς ὀδόντας ἀλλ' ὅπερ ἔχει καὶ αὐτὸ τὴν ἀξίαν του—καρδίαν εὐαίσθητον καὶ ἐπιρρεπῆ πρὸς τὸ ἀγαπᾶν.

Εἰς τὴν Ῥωσοίδα ἔδωκε τὴν μεγαλοπρέπειαν βασιλείσσης.

Κατόπιν εἰς τὰς λεπτομερείας μεταβάσα ἔθηκε τὴν εὐθυμίαν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς Νεαπολίτιδος, τὸ πνεῦμα ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς Ἰρλανδῆς, τὴν καλλαισθησίαν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Φλαμανδῆς, καὶ ὅτε δὲν τῇ ὑπελείφθη τίποτε πλέον ἠγέρθη ν' ἀπέλθῃ.

— Κ' ἐμένα; εἶπεν ἡ Παρισινὴ κρατούσα αὐτὴν ἀπὸ τῶν κυματιζόντων κρασπέδων τοῦ κυανοῦ αὐτῆς χιτῶνος.

— Πῶς; σ' ἔλησμονῆσα σέ;

— Καθ' ὀλοκληρίαν, κυρία.

— Ἦσο παραπολὺ πλησίον μου καὶ διὰ τοῦτο δὲν σέ εἶδον. Ἀλλὰ τί εἴμπορῶ νὰ κάμω τώρα; Ὁ σάκκος τῶν δώρων ἐκενώθη.

Ἡ Μοῖρα διελογίσθη ἐπὶ στιγμὴν, εἶτα δὲ ἀνακαλέσασα τὰς ἄλλας νεάνιδας εἶπε·— «Εἴθε ἀγαθαὶ ἀφ' οὗ εἴθε ὠραῖαι, εἰς σᾶς ἐναπόκειται νὰ ἐπανορθώσητε σοβαρότατον ἀδίκημα, τὸ ὅποιον διέπραξα· ἐν τῇ διανομῇ μου ἔλησμονῆσα τὴν Παρισινὴν ἀδελφὴν σας. Παρακαλῶ ἐκάστην ὑμῶν ν' ἀφαιρέσῃ ἀφ' ἑαυτῆς μέρος τοῦ δοθέντος εἰς αὐτὴν χάρισματος καὶ νὰ τὸ δωρήσῃ εἰς τὴν Παρισινὴν μας. Ὁὰ χάσητε ὀλίγον, ἀλλὰ θὰ ἐπανορθώσητε πολὺ.

Πῶς ν' ἀρνηθῶσιν εἰς τὴν Μοῖραν καὶ μάλιστα τὴν Καλὴν Μοῖραν;

Ἐπιχαρίτως αἱ νεάνιδες πᾶσαι προσῆλθον ἀλληλοδιαδόχως πρὸς τὴν Παρισινὴν καὶ ἔρριψαν πρὸς αὐτὴν παρερχόμεναι αὐτὴ μὲν μέρος ἐκ τῆς ὠραίας καὶ χλιδῶσης μαύρης κόμης, ἐκεῖνη μέρος τῆς ῥοδαλῆς αὐτῆς χροαῖας, ἡ ἄλλη ἀκτινάς τινας τῆς εὐθυμίας τῆς, καὶ ἡ ἄλλη ὄσσην ἠδυνήθη εὐαίσθησίαν, καὶ οὕτω ἡ Παρισινὴ πτωχολάτρη, ἄσσημος τὸ κατ' ἀρχάς, ἐγένετο ἐν μιᾷ στιγμῇ διὰ τῆς διανομῆς ταύτης πλουσιωτάτη πασῶν τῶν συντρόφων τῆς.

Ἡ Καλὴ Μοῖρα εἶχεν ἤδη ἀνέλθει εἰς τοὺς οὐρανοὺς μειδιῶσα.

Τοῦτο σημαίνει. . . Τί ἄραγε σημαίνει;

A. K.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

Κατὰ τὰς δυτικὰς ὑπορείας τοῦ Ὑμηττοῦ, δύο περίπου ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ὥρας καὶ ἐντὸς κοιλάματος, ὅπερ περιστεφοῦσι τραχεῖς καὶ ἀπορῶαγες βράχοι, κεῖται ὁ *Καρέας*, ἀρχαῖον μοναστήρι, ἡδὴ ἠρειπωμένον καὶ ὀσημέραι καταρρέον.

Ὁ *Καρέας* ἠκμαζεν ἄλλοτε, ἀλλ' ἤδη οὐδεὶς ἀκούει πλέον τὸ ἥρέμα κελαιρίζον ἐξοχον αὐτοῦ ὕδωρ, τὰ δὲ κελλία ἔρημα, ἄνευ μοναχῶν, ἄνευ θυρῶν καὶ στεγῶν, λυπηρὰς διεγείρουσιν ἐντυπώσεις. . . Καὶ ὡσεὶ μὴ ἤρουν τὰ τοσαῦτα ἐπισεσωρευμένα ἐρείπια, ἀπειροπληθεῖς λίθοι ἐκ τῶν πέριξ λατομείων κατέχουσαν τὴν αὐτὴν καὶ διέβρηξαν τὸν ναόν, νομίζει δέ τις ὅτι οἱ ὑποκειμένοι βράχοι τὸν ἐλιθοβόλησαν, τὸν Παρθενῶνα ἐκδικούντες. . . Ἀποπειρᾶσαι νὰ εἰσέλθῃς, πατεῖς ἕνα λίθον καὶ εὐθὺς παρασύρονται δέκα, ἐνῶ ἐπτοημένοι σαῦραι ἐξ αὐτῶν ἐκπηδῶσι ζητοῦσαι ἀλλαχοῦ καταφύγιον.

*
*

Ἐκτὸς τῶν λυπηρῶν τούτων ἐντυπώσεων οὐδεμία ἄλλη θὰ διηγείετο τῷ ἐπισκέπτῃ ἂν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παραστάδος θύρας κελλείου τινὸς δὲν ἀνεγίνωσκε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, διὰ χαρακτηρισμῶν

μικρῶν μὲν πλὴν εὐλήπτων καὶ ἑλληνοπρεπῶν ἐπὶ
πῶρου λίθου γεγραμμένην.

Ι. Δ. ΠΑΛΛΑΣ.
ΙΙ. ΡΕΒΕΛΑΚΗΣ.
ΙΙΙ. ΒΟΥΓΙΚΛΗΣ.
ΙV. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.
V. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
VI. ΕΑΝΘΟΥ.
VII. ΚΑΡΟΡΗΣ.
VIII. ΣΕΡΑΦΙΜΗΣ.
IX. ΨΥΛΛΙΔΗΣ.

Α Ω Ι Ε
Μ Α Ι Ο Υ Γ.

Ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἀπλῆς ταύτης ἐπιγρα-
φῆς ἰερώταται ἀναβλαστώνουσιν ἀναμνήσεις· διότι
βλέπει τις ὅτι ὁ ἐκ Μεσολογίου Ἰωάννης Παλα-
μάς, ὁ αἰδιμὸς διδάσκαλος τῆς Φιλομύσου Ἐτα-
ιρίας, τοῦ καθιδρύματος ἐκείνου ἐν ᾧ παρεσκευ-
άζετο ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις, πέντε Ἀθηναῖοι μα-
θηταὶ του, Δαμασκηνὸς (Πετράκης) λόγιος μονα-
χὸς, Ἀνδρέας Ἐάνθη, Ἰωάννης Καρόρης, Στάμος
Σεραφεῖμ καὶ Γεώργιος Ψύλλας, οἱ μὲν ὄπλαρχη-
γοὶ, οἱ δὲ πληρεξούσιοι καὶ βουλευταὶ κατὰ τὴν
ἐπανάστασιν, δύο μέλη τῆς Φιλομύσου Ἐταιρίας
Πέτρος Ρεβελάκης λόγιος Ἀθηναῖος καὶ ὁ μετὰ
δύο ἔτη ἀποθανὼν ὑπέργηρος δημογέρον Ἀθηναῖος
Σωτηριανὸς Ἀλεξάνδρου (Γέροντας) πατὴρ τοῦ
κατὰ τὸ 1821 δημογέροντος Ἀγγέλου, μετ' αὐ-
τῶν δὲ καὶ ὁ Σπυρίδων Βουγιουκλῆς ἐπιδέξιος Ἀ-
θηναῖος μουσικὸς καὶ στιχοῦργός, ἐξῆλθον τῶν
τειχῶν τῆς πόλεως τὴν 3 Μαΐου 1815 καὶ καθ'
ῶραϊαν βεβαίως ἀττικὴν πρῶταν, καθ' ἣν ἡ κυρ-
τότης τῆς γῆς καὶ ἡ κοιλότης τοῦ οὐρανοῦ ἡμιλ-
λῶντο ἐπὶ θελήτρους, καὶ παρὰ τὸ γῆρας τινῶν
καὶ τὸ ἐπίπονον τῆς ὁδοῦ ἐξέδραμον εἰς Καρέαν,
ὅπως μακρὰν τῶν τουρκικῶν ὀφθαλμῶν ἐσορτάσῃ
τὸν Μάϊον, μακρὰν τῶν τουρκικῶν ὠτων ἄσπῳνται
τῆς ἐθνικῆς ἀνοίξεως τὰ ἄσματα καὶ συνευωχού-
μενοι ἀνακοινώσῳσιν ἀλλήλοις τὰ περὶ τῆς ἑλλη-
νικῆς ἀναγεννήσεως ὄνειρα . . . Ὅποίας ἐνθουσι-
ώδεις προπόσεις νὰ ἀπήγγειλαν τότε, ὅποσα πύ-
ρινα δάκρυα νὰ ἔσπαισαν ἐπὶ τῆς κρατούσης τὸ
κύπελλον χειρὸς, ὅποσα περιπαθῆ βλέμματα νὰ
ἐξετόξευσαν πρὸς τὸν Παρθενῶνα διὰ τῆς μικρᾶς
τοῦ μοναστηρίου θύρας, ἥτις ὁμοιάζει, κατὰ πε-
ριγητὴν τινα, πρὸς πλαίσιον περικλειὸν τὴν ἱε-
ρωτέραν τοπογραφίαν! . .

*
**

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένων
ζῆ, ὅπως τὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀφηγηθῆ ἡμῖν,
τὰ δὲ ὀνόματά των πρὸ πολλοῦ διὰ ξένης χειρὸς
ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τοῦ τάφου των ἐχράχθησαν.
. . . Ἄλλ' οὐδὲ τάφου ἠξιώθησαν πάντες, τίς οἶδε
δὲ ποῦ ἐρρίφη τοῦ Ἐάνθη τὸ πτώμα, ἀποθανόν-
τος ἐν τῇ Ἀκροπόλει κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ
Κιουταχῆ! Τίς οἶδε ποῦ κείνται ἐσκορπισμένα τοῦ
Ῥεβελάκη τὰ ὄσῳ, ὅστις ὑπέργηρος ὦν κατὰ τὸ
1821 ἀπεκατέρησεν, ὡς ὁ Ἰσοκράτης, ἀπελι-
σθῆις διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος του, καὶ
διέμεινε τρεῖς ἡμέρας ἄσιτος ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς
μετὰ πολυαρίθμου στρατοῦ κατὰ τῶν Ἀθηναῶν ἐ-
πελεύσεως τοῦ Ὁμέρ Βριῶν . . . Ἐὰν ὅμως ἐπὶ
ὀλίγας ἔτι ἡμέρας ἔζῃ, θὰ ἔβλεπε τὸν φοβερὸν
Βριῶνην πυροβολούμενον ἐν μέσῳ τῶ στήθει ὑπὸ
τοῦ λησμονηθέντος Δήμου Ῥουμπέση, σωζόμενον
ὡς ἐκ θαύματος διὰ τῆς ἐθελουσίας σωματοφύ-
λακὸς του, ῥίπτοντα κατὰ γῆς τὸ ξίφος καὶ ἐκ-
φοβὸν τρεπόμενον μετὰ τῆς στρατιᾶς του εἰς φυ-
γὴν!

*
**

Ἐὰν τις τῶν ἐκδρομῶν φίλος πρὸ τῶν ἐρεσιπῶν
τοῦ Καρέα διέλθῃ, ἄς μὴ ἀπαξιῶσῃ νὰ ἐπίσῃ
τὸ βῆμα πρὸ τοῦ μικροῦ κελλίου, διότι τὰ ἐπὶ
τῆς θύρας αὐτοῦ κεχαραγμένα ὀνόματα ἀνήκου-
σιν εἰς ἄνδρας, οἵτινες πολλὴ τὴν ἐαυτῶν πατρίδα
ἠγάπησαν.

Δ. Γρ. Κ.

Ἀρχαῖαι ποινὰ κατὰ τῶν καταλυόντων

ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ

Ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε
κρεωφαγῆσαι τὴν Τεσσαρακοστὴν, κατεδικάζετο
εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον (!), ὁ δὲ κρεωπώλης,
ὅστις ἤθελε πωλήσει αὐτὸ, ἐμαστιγώτο καὶ ἐβα-
σανίζετο δημοσίᾳ. Ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δια-
τάγμασι τοῦ ἔτους 780 ἀναγινώσκομεν ὅτι Κά-
ρολος ὁ μέγας, θέλων νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Σάξωνας
νὰ ἀσπασθῶσι τὸν Χριστιανισμὸν, διεκήρυξεν ὅτι
ὅσοι αὐτῶν δὲν ἤθελον στέρξει νὰ βαπτισθῶσιν,
ἢ ἤθελον κρεωφαγῆσαι τὴν Τεσσαρακοστὴν, θὰ ἐ-
τιμωροῦντο διὰ θανάτου. Ἐν ἔτει 1522 διαταγῆ
τοῦ ἐπισκόπου τῆς Sens ἐμαστιγώθη καὶ κατε-
δικάσθη εἰς δημοσίαν μετάνοιαν ἐμπροσθεν τῆς
θύρας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ κάτοικός τις καλού-
μενος Passeigne, διότι ἐν Τεσσαρακοστῇ ἔφαγε
φασόλια παρεσκευασμένα μετὰ λαρδίου. Ἐπὶ Ἐρ-
ρίκου τοῦ Γ' κατηργήθη μὲν ἡ ποινὴ τοῦ θανά-
του, διετηρήθη ὅμως ἐν ἰσχύϊ ἡ τῆς μαστιγώσεως
κατὰ τὸν παραβατῶν τῆς νηστείας. Οὐχ ἦττον
αὐστρηραὶ ποινὰ ἐπεβάλλοντο καὶ ἐν τοῖς νεωτέ-
ροις χρόνοις, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον γεγονός,
ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Saint-Edme ἐν τῷ Ἐγ-
χειριδίῳ αὐτοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας
παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς. Ἐν ἔτει 1823 τέσσαρες